

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

⑧

ΤΕΛΕΤΗ

τῆς Ὑψώσεως
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
τῆ ἸΔ' Σεπτεμβρίου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ
ΦΥΛΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
2011

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

⑧

ΤΕΛΕΤΗ

τῆς Ὑψώσεως
τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
τῆ ἸΔ' Σεπτεμβρίου

Περιεχόμενα

Τελετή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς 14' Σεπτεμβρίου	5
Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ λειτουρ- γοῦντος ἢ χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως	14
Εἴδησις	16

© Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ
Φυλὴ Ἀττικῆς
Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10 GREECE
Τηλέφωνα: 210 24 11 380, 210 24 11 316
Τηλεαντίγραφα (Telefax): 210 24 11 080
E-mail : kyprianos@synodinresistance.org
Ἴστοσελίδα: <http://www.synodinresistance.org>

ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΗ 14' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

1. Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας, οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἄρχονται ψάλλειν τὸ ἁσματικὸν «Ἁγιος ὁ Θεός».

■ **Εἴθισται νὰ ψάληται ἡ ἀργὴ Δοξολογία Πέτρου Πελοποννησίου εἰς ἧχον δ' ἅγια, ἡ ἐπιλεγομένη «τοῦ Σταυροῦ», ἁσματικὸν δὲ τὸ τοῦ Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.**

2. Ὁ Ἱερεύς, ἰστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, θυμιάζει τὸν ἐπ' Αὐτῆς ἐν ἠὺτρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον Τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, τίθει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἁγίου Βήματος, κατέρχεται, προπο-

ρευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν Χορῶν, ψαλλόντων τὸ ἄσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός», καὶ τῶν μετὰ θυμιαμάτων θυμιώντων τὸν Τίμιον Σταυρόν, μέχρι τῶν Βασιλικῶν Πυλῶν τοῦ Ναοῦ καὶ ἐκεῖθεν εἰσοδεύει εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, ἐνθα περιελθὼν κύκλῳ τρίς ἠύτρεπισμένον τετραπόδιον, ἴσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

3. Τῶν Χορῶν πληρωσάντων τὸ ἄσματικόν, ὑψῶν ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ·

Σοφία· Ὁρθοί!

• **Εἶτα**, ἀποθέμενος αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλων·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ Σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ Σου πολίτευμα.

• **Τοῦτο ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν Χορῶν ἀνὰ μίαν.**

4. Ἀκολουθῶς ὁ Ἱερεὺς, βαλὼν μετανόιας μεγάλας τρεῖς, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα τύχη, λαμβάνει εἰς χεῖρας μετὰ βασιλικῶν κλάδων τὸν Τίμιον Σταυρόν, καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ὑψοῖ Αὐτὸν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐκφωνῶν·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

• **Οἱ Χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ Ἱερεὺς, σφραγίσας τρίς μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, εἶτα δὲ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.**

■ **Σημειωτέον, ὅτι ὅτε οἱ Χοροὶ φθάσωσιν εἰς τὸ 43' «Κύριε, ἐλέησον», ὑψοῦσι τὴν φωνὴν καὶ ψάλλουσιν ἐντονώτερον τὸ «Κύριε, ἐλέησον» τρίς, ὅπερ πράττουσι καὶ εἰς τὰς ἐπομένας ὑψώσεις, ἵνα ὁ Ἱερεὺς εἶδῃσιν λάβη οὕτως, ὅτι τέλος λαμβάνει τὴν ἑκατοντάδα.**

5. Εἶτα, στρεφόμενος ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν, καὶ ὑψοῖ τὸν Τίμιον Σταυρόν, λέγων·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν Αὐτῷ καὶ ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ· καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι Αὐτὸ ἐν πᾶσι, εἰπόμεν.

• **Οἱ Χοροὶ** τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ Ἱερεὺς, σφραγίσας πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα καὶ κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, εἶτα δὲ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἑκατοντάδος.

6. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς δυσμᾶς, καὶ ὑψοῖ τὸν Τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν (**δεῖνος**), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ

παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, εἰπόμεν.

■ **Ἐν** δὲ ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς προστίθεται καὶ ἡ ἐξῆς δέησις ὑπὲρ τοῦ Προεστῶτος·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (**δεῖνος**) Ἱερομονάχου· καὶ ὑπὲρ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος, εἰπόμεν.

• **Οἱ Χοροὶ** τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ Ἱερεὺς, σφραγίσας πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα καὶ κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, εἶτα δὲ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἄχρι πληρώσεως τῆς γ' ἑκατοντάδος.

7. Αὖθις ὁ Ἱερεὺς, στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς νότον, καὶ ὑψοῖ τὸν Τίμιον Σταυρόν, λέγων·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χρι-

στιανῶν· ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (ἡ Μονῆ) ταύτῃ, εἴπωμεν.

• Οἱ Χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ Ἱερεὺς σφραγίσας πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα καὶ κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, εἶτα δὲ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἄχρι πληρώσεως καὶ τῆς δ' ἑκατοντάδος.

8. Τέλος, ὁ Ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολάς, καὶ ὑψοῖ τὸν Τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους, ἀγάπης καὶ βοηθείας Θεοῦ ἐπιδεδομένης· ὑγείας καὶ ταχείας ἰάσεως τῶν ἀσθενούντων· ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων· τῶν ἐν γῆρα, ἀδυναμίᾳ καμνόντων καὶ ὑπὸ πνευματῶν ἀκαθάρτων ἐνοχλουμένων, χηρῶν, ὀρφανῶν, ξένων καὶ ἐπιδεδομένων, εἴπωμεν.

Ἔτι δὲ ὑπὲρ τῶν ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀγνείᾳ καὶ ἀσκήσει καὶ σεμνῷ γάμῳ διαγόντων, τῶν ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς ἀγωνιζομένων ὁσίων πατέρων τε καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν· τῶν πλεόντων, ὀδοιπορούντων, ξενιτευόντων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· τῶν ἐν αἰχμαλωσίαις, ἐξορίαις, φυλακαῖς καὶ πονηραῖς δουλείαις ὄντων Ἀδελφῶν ἡμῶν, εἰρηνικῆς ἐπανόδου ἐκάστου εἰς τὰ οἰκεῖα μετὰ χαρᾶς, εἴπωμεν.

Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν προκεκοιμημένων καὶ ἀναπαυθέντων πατέρων, ἀδελφῶν, ἀναδόχων, διδασκάλων, εὐεργετῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, εἴπωμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακουσθῆναι καὶ εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Θεοῦ· καὶ ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι ἡμῖν, τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, πλούσια τὰ ἐλέη καὶ τοὺς οἰκτιρισμοὺς Αὐτοῦ, εἴπωμεν.

• Οἱ Χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ Ἱερεὺς, σφραγίσας πάλιν

λιν τρεῖς μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἡρέμα καὶ κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς, εἶτα δὲ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἄχρι πληρώσεως καὶ τῆς εἰκοσιτάδου.

9. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως Ὑψωσις, ἣτοι ὁ Ἱερεὺς, ἰστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ὑψοῖ τὸν Τιμίον Σταυρόν, ψάλλων τὸ Κοντάκιον·

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῷ ἐπωνύμῳ Σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς Σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει Σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν Σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

• **Ἐν** τῷ ψάλλειν δέ, εὐλογεῖ μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸν Λαόν, μετὰ ταῦτα δὲ ἀποτίθησιν Αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ Αὐτόν, ψάλλων·

Τὸν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

• **Τοῦτο** ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν Χορῶν ἀνὰ μίαν· εἶθ' οὕτως οἱ Χοροὶ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Σταυροῦ: «Δεῦτε πιστοί», «Δεῦτε λαοὶ» καὶ τὰ λοιπά, τούτων δὲ ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ Λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ Ἱερέως διανέμοντος κλάδους βασιλικοῦ πρὸς εὐλογίαν τοῖς πιστοῖς.

■ **Πληρωθείσης** δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

**Ἡ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
λειτουργοῦντος ἢ χοροστατοῦντος
Ἀρχιερέως**

1. Εἰς τὴν τελετὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ δὲν λαμβάνει μέρος ὁ λειτουργῶν ἢ χοροστατῶν Ἀρχιερεύς, μόνον δὲ εἰς τὸ τέλος, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν πέντε ὑψώσεων, καταδύσεων καὶ ἀναδύσεων τοῦ Σταυροῦ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ὁ Ἀρχιερεύς ἀσκεπῆς, φέρων δὲ Ὡμοφόριον καὶ Ἐπιτραχήλιον ἐὰν χοροστατῇ, ποιεῖ τὴν κυρίως Ὑψωσιν ὡς ἐξῆς.

2. Ὁ Ἀρχιερεύς κατέρχεται τοῦ θρόνου αὐτοῦ, ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, λαμβάνει τὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου Τίμιον Σταυρὸν καὶ ὑψοῖ Αὐτὸν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, ψάλλον τὸ Κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογῶν ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τὸν Λαόν.

Εἶτα ἀποτίθησιν τὸν Τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν μετὰ βαθείας ὑποκλίσεως, ψάλλει ἅπαξ

«Τὸν Σταυρὸν Σου προσκυνοῦμεν, Δέσποτα...», ὅπερ ἐπαναλαμβάνει ἀνὰ μίαν καὶ ἐκάτερος τῶν Ψαλτῶν.

3. Ὁ Ἀρχιερεύς, ἀσπασάμενος τὸν Τίμιον Σταυρὸν, εὐλογεῖ τὸν Λαὸν διὰ τῶν Δικηροτρικῆρων, τῶν Χορῶν ψαλλόντων «Εἰς πολλὰ ἔτη...», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον.

Ἀκολούθως προσέρχονται οἱ Κληρικοί καὶ ὁ Λαός, προσκυνοῦντες δὲ τὸν Τίμιον Σταυρὸν, λαμβάνουσι παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως κλάδους βασιλικοῦ, ἐν ᾧ ὁ β' Χορὸς ἄρχεται ψάλλον τὰ ἰδιόμελα· «Δεῦτε πιστοὶ...» καὶ τὰ λοιπά.

4. Πληρωθείσης τῆς προσκυνήσεως, ψάλλεται τὸ Ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...», καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Εἶδησις

α. «Εἰς πάσας τὰς μεγάλας ἱεράς Μονὰς ὑπῆρχε Τίμιον Ξύλον, ἔστω καὶ ἐλάχιστον τεμάχιον Αὐτοῦ, φυλασσόμενον εἰς θήκην ἐν τῷ Σκευοφυλακίῳ. Τοῦτο καὶ ὑψοῦτο καὶ οὐχὶ πᾶς τις Σταυρός». **Τ**ῇ δὲ Σεπτεμβρίου ΙΓ', μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Μικροῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ὑψώσεως, «ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ Ἐκκλησιάρχης σὺν τῷ Κανδηλάπτῃ ἐν τῷ Σκευοφυλακίῳ, μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιάματος καὶ λαμβάνουσι τὸ Τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, φάλλοντες καὶ τὸ Τροπάριον “Σῶσον, Κύριε, τὸν Λαόν Σου...” καὶ φέρουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἐπιτιθέασιν Αὐτὸ ἐπάνω τῆς ἀγίας Τραπεζῆς. Καὶ ἅπτεϊ κηρὸς ἔμπροσθεν δι' ὅλης τῆς νυκτός».

β. Ἰστέον, ὅτι εἰς τὰς Ἀπολύσεις, ἀπὸ τοῦ Μικροῦ Ἐσπερινοῦ καὶ ἐξῆς, προτάσσεται κατὰ τὸ ἔθος· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

γ. Κατὰ ἀρχαιοτάτην παράδοσιν, ἐν τῇ Ἑορτῇ ταύτῃ οἱ Κληρικοὶ φέρουσι λευκὰ ἄμφια.

δ. Σημειωτέον, ὅτι «ἐν τῇ πανσέπτῳ ταύτῃ Ἑορτῇ, φερούσῃ τὰ ἴσα τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλῃς Παρασκευῆς, τελοῦμεν νηστείαν, μόνον δὲ ἂν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου».

ε. Ἐν τισιν ἱεραῖς Μοναῖς συνηθίζεται, ὅπως πρὸ τοῦ ἡντρεπισμένου τετραποδίου τίθεται δοχεῖον μεθ' ὕδατος καθαροῦ, ἵνα βαπτίζεται ἐντὸς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ὁ Τίμιος Σταυρὸς καὶ δι' Αὐτοῦ σφραγίζεται σταυροειδῶς τὸ ὕδωρ, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κατὰ μικρὸν ἀνυψώσεως Αὐτοῦ· εἰς πᾶσαν δὲ μετακίνησιν τοῦ Ἱερέως ἐπὶ τὰ δεξιὰ, μετακινεῖται καὶ τὸ δοχεῖον, ὥστε τοῦτο νὰ εὐρίσκηται πάντοτε ἐνώπιον αὐτοῦ. **Τ**ὸ ὕδωρ δὲ τοῦτο, ὡς ἐπιτήδειον πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν, λαμβάνεται ὑπὸ τῶν πιστῶν οἴκαδε.

ς. Κατὰ ἱεράν συνηθῆσαν μαρτυρομένην ἰδίως ἐν ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς, κάτωθι τοῦ ἡντρεπισμένου τετραποδίου τίθεται ἀγγεῖον, ἔχον φύραμα ἀλεύρου καὶ ὕδατος, ἵνα οὕτω, τῇ χάριτι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, διογκωθῇ τοῦτο καὶ

γίνῃ νέον προζύμιον, κοινῶς μαγιά, διὰ τὰ πρόσφορα, πρὸς χρῆσιν μέχρι ἀνανεώσεως αὐτοῦ τὸ ἐπόμενον ἔτος.
Ἄλλὰ καὶ οἱ βασιλικοὶ κλάδοι, οἱ ἁγιασθέντες κατὰ τὴν Τελετὴν τῆς Ὑψώσεως, τιθέμενοι εἰς τὸ φύραμα, δίδωσι νέον προζύμιον.

ΜΙΚΡΟΝ ΕΥΧΟΛΟΓΙΟΝ

1. Ἀκολουθία:
  - α. Ἐπὶ γυναικὶ ἀτέκνω, εἰς τὸ παιδοποιῆσαι.
  - β. Ἐπὶ γυναικὶ ἐγκύω, εἰς τὸ κυφορῆσαι ἀκινδύνως καὶ γεννηῆσαι αἰσίως.
  - γ. Εἰς παῖδας τοῦ φωτισθῆναι καὶ ἐπιτυχεῖν εἰς τὰ γράμματα.
2. Ἱερὰ Ἀκολουθία ἐπὶ καθιερώσει Σταυροῦ διὰ τὸν τροῦλλον Ἱεροῦ Ναοῦ.
3. Θυρανοίξια Ναοῦ, ἥτοι Ἱερὰ Ἀκολουθία Ἁγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει λειτουργίας Ναοῦ.
4. Ἀκολουθία Εὐλογίας Μνήστρων.
5. • Νέον Ἔτος • Κοπὴ Βασιλόπιττας
 • Ἐθνικὴ Ἑορτὴ (25ῃ Μαρτίου)
 • Νικητήρια (15/28ῃ Ὀκτωβρίου).
6. Τάξις ἐπὶ τῇ προσελεύσει ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου.
7. Ἀκολουθία ἐπὶ εὐλογία οἴκου νέου, προικῶν καὶ κλίνης μελλονύμφων.
8. Τελετὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῇ 14' Σεπτεμβρίου.

